

Det næste Forslag er Forslag til Lov om Tilsyn med Begravelseskasser. Ved den Lov om Livsforsikringsvirksomhed, som vedtoges i Fjor og blev stadfæstet den 29. Marts d. A., er det fastslaaet, at Livsforsikringsloven ikke skal finde Anvendelse paa saadanne, paa Gensidighed grundede fagligt eller stedligt snævert begrænsede Livsforsikringselskaber, som paa enkelt Liv ikke overtager nogen Forsikring med Udbetaling af en Sum en Gang for alle til højere Beløb end 250 Kr. Imidlertid blev der i det Udvalg, som af dette Ting var nedsat til Behandling af Lovforslaget, rejst Ønske om at faa Begravelseskassernes Forhold inddragne under og ordnede ved Loven. Som det fremgaar af den af Udvalget afgivne Betænkning, frafaldt man imidlertid de her opstillede Ændringsforslag i Forventning om, at der fra Indenrigsministeriet vilde fremkomme Forslag til en særlig Lov om Tilsyn med Begravelseskasser.

Det er et saadant Lovforslag, jeg her ved har den Ære at fremsætte til Imødekommelse af det af Udvalget fremsatte Ønske.

I Overensstemmelse med mine Udtalelser under Sagens Behandling i forrige Samling er Tilsynet med Begravelseskasserne henlagt ikke til det oprettede Forsikringsraad, men til Sygekasseinspektøren, hvem der i den Anledning tildeles den fornødne Medhjælp. Det er ikke tilsigtet ved dette Lovforslag at paalægge Begravelseskasserne hemmende Baand, men at sikre dem sagkyndig Vejledning. Den Virksomhed, som ved dette Lovforslag paalægges Sygekasseinspektøren, vil derfor væsentlig være en raadgivende og vejledende. Han skal være Begravelseskasserne behjælpelig med de fornødne Oplysninger og Raad og yde Bistand ved Oprettelsen af ny Begravelseskasser. Dog er det en Selvfølge, at man ikke frit kan overlade Begravelseskasserne, om de ville benytte denne Vejledning eller ej, hvorfor det er paabudt, at Aarsregnskabet, for hvilket Lovforslaget fastsætter en bestemt og ensartet Form, skal tilstilles Sygekasseinspektøren inden en vis Frist, ligesom han skal have Ret til at gøre sig bekendt med enhver Kasses Bøger og hele Virksomhed samt til at overvære dens aarlige Generalforsamlinger. Hvert femte Aar skal han endvidere gennemgaa enhver Kasses Status, og det er hans Pligt at rette Henvendelse til den Kasse, der efter hans Undersøgelse af den nævnte Status

maa antages at ville faa Vanskelighed ved at opfylde sine Forpligtelser.

Det tredje og sidste Lovforslag, jeg i Dag skal have den Ære at fremsætte for Tinget, er Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 65 af 28. Maj 1880 om de bestaaende Husmandskreditforeninger og angaar den Sag, som nys blev berørt af Finansministeren. Som det vil erindres, fastsætter den sidst vedtagne Lov om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejdere — Loven af 22. April 1904 — at de først prioriterede $\frac{3}{5}$ af Laanet, altsaa 1,800,000 Kr. aarlig, tilvejebringes gennem de bestaaende Husmandskreditforeninger, naar de i saa Henseende fornødne Forandringer i Loven om Husmandskreditforeningerne og i disses Statutter ere foretagne. Der har i den Anledning været ført Forhandlinger mellem delegerede fra Landbrugsministeriet, Finansministeriet og Indenrigsministeriet og de paagældende Foreningers Bestyrelser. Under disse Forhandlinger har det naturligt været Landbrugsministeriets Opgave at varetage Landarbejdernes Interesser og paase, at disses Byrder ikke blive større end under den tidligere bestaaende Ordning. Indenrigsministeriet har sammen med Bestyrelsen for Kreditforeningerne naturligt haft den Opgave at vaage over, at den paatænkte ny Virksomhed for Foreningerne ikke paa noget Punkt kommer til at skade disses nuværende eller fremtidige Interesser, og endelig har det for Finansministeriet været Opgaven at sørge for, at Statens Tilskud og Statens Tab holdes saa langt nede som muligt.

Under de saaledes førte Forhandlinger blev man hurtigt fra alle Sider klar over, at den ny paatænkte Virksomhed for Kreditforeningerne ikke paa noget Punkt kan anses for egentlig Kreditforeningsvirksomhed, der er en Sammenlutning af Debitorer, som i egen Interesse og ved egne Kræfter og under solidarisk Ansvar, men ogsaa under egen uafhængig Bestyrelse forskaaffe sig de nødvendige Laanemidler. Den ny Virksomhed maa opfattes som en Art Hypotekbankvirksomhed, hvor Laanene tilvejebringes hos en laangivende Institution paa visse Betingelser, men uden at Debitorerne i øvrigt erhverve Indflydelse paa Laaneinstituttets Styrelse og Midler.

Følgen heraf maa være, at der for Landarbejderne og for Statskassen ikke kan blive Tale om Medlemsrettigheder eller Medlemsforpligtelser overfor Kreditforeningerne, saaledes at ethvert Spørgsmaal